

Kervan Geçmeden

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazartesi, 20 Mayıs 2024 18:00 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Mayıs 2024 18:00

Kervan gecmeden..... Ey Rasul; Haber geldi uzak diyarlardan... kervanın Medine'ye gelmiş. Arkanda Ebu'bekir'in, Ömer'in, Osman'ın, Ali'n ve daha nicelerin varmış.... Gectigin yerlerden gül kokusu geliyormuş.... Bir güneş dogmuş cölde yeniden ve Medine Cennete dönmüş birden... Bin bir salavatla anılmış adın... "Muhammedsin, Mustafasin , Ahmetsin" sesleri yayılmış semalara, dallar meyveye durmuş... Ümmetin bakamamış yüzüne, doya doya öpememiş ellerini... Utanmışlar Ya Nebi.... Harama bakan gözlerle sana bakmaya. Bir toprak yigini gibi yigilip kalmışlar. Bedenler titremekte, eller bombos... Merhamet, hakikat, sevgi, ask yokmuş, Sen gelince Ya Nebi hepsi yeniden dogmuş. Susayan gönüllere, kuruyan gözlerle, yaralı kalplere bal, serbet olmuştun... Üs asir gülmeyen yüzler yeniden gülmüş, kuruyan gözler yaslarla dolmuş. Topragın bağrında cürüyen tohumlar yesermenin sevincini tasımis kollarında. Senin varlığınla yeniden canlanmış düşünceler, ruhlarının cöl kumu sıcaklığına serinlikler bahsedilmiş. Kalplerinin atar damarlarında sen varmissin Ey Sevgili! Birden ümmetinden bir adam seslenmiş: " Ya RasulALLAH! Rüya mı görüyorum yoksa ne? Yeniden su yürüdü dalıma yaprağıma Bir bakisin can verdi kurumus toprağıma" demis. Askından ölmüş Ya RasulALLAH! Askından ölmüş ... Kervanın Medine'den gemiş ben göremedim Ya Nebi! Nasip degilmiş gül yüzüne bakmak , nasip degilmiş bastığın toprağı öpmek.... "Ey sefkatli Sevgili, kapında sefkat dilenmege geldigim gün geri cevirme bu mücrimi" demek nasip olur mu ?... "Hasret..... hasret ... hep hasret Ya vuslat ne zaman? Seni istiyorum Ya RasulALLAH ;sadece Seni" demek nasip olur mu ? Senin olayım yalnızca. Korkuyorum... Ya takilip kalırsam yokuslarda, ermeden ölürsem varlığında yokluga.... Hele cemalinden mahrumiyeti düşünmek yok mu ?...Ödüm kopuyor Ya RasulALLAH! Gözlerim aglamakli, göremedim, duyamadım Seni... Askinla yandım ben... Askinla yandım.. Veysel misali kavruldu da kavruldu yüregim... Seni görmek sana sarılmak ne büyük nimet... Ya Rab nasip et Habibini ben de göreyim... Seni en çok seviyorum... Vefasızım biliyorum ... ama hainde degilim ya ! Neyleyeyim baska dostlukları, Seninle Dost olmadıktan sonra... Ölenleri degil, dostlugunu ve dostluklarını istiyorum. Ve sen "Ey Sevgili !" bulutların kendisine perde darlık yaptığı nazlı Sultanım... Bunca nimetlendirdiklerinin kervanında... bunca sevdigin asıklarının arasında beni hep mahrum mu bırakacaksın? Susuz , ekmeksiz, uykusuz bir hayata "Evet"... lakin Sensiz bir dünya çekilmiyor Ya Nebi ! ... Geride kalan sadece ağızdan dökülen su misralar: Güllerim bitmeden Ruhum gitmeden Hasret rüzgari esmeden Birakin göreyim Ol Muhammedi Kervan gecmeden..... alinti